A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2007. április 26.*

A C-195/04. sz. ügyben,

az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2004. április 29-én

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: M. Huttunen és K. Wiedner, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Finn Köztársaság** (képviselik: T. Pynnä és E. Bygglin, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

* Az eljárás nyelve: finn.

alperes ellen,

támogatják:

a **Dán Királyság** (képviseli: J. Molde, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg),

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselik: A. Tiemann és M. Lumma, meghatalmazotti minőségben),

a **Holland Királyság** (képviselik: H. G. Sevenster és C. M. Wissels, valamint P. van Ginneken, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók,

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, R. Schintgen, P. Kūris, R. Silva de Lapuerta (előadó) és G. Arestis bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,
hivatalvezető: Fülöp B. tanácsos,

tekintettel az írásbeli eljárásra és a 2006. június 8-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2007. január 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetlevelével az Európai Közösségek Bizottsága annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a Finn Köztársaság – mivel a Senaatti-kiinteistöt (korábban Valtion kiinteistölaitos), a Finnországban a kormányépületek kezeléséért felelős hatóság közétkeztetési felszerelés beszerzése során megsértette az EK-Szerződés alapvető

rendelkezéseit, különösen a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, amely magában foglalja az átláthatóság kötelezettségét – nem teljesítette az EK 28. cikkből eredő kötelezettségeit.

A tényállás és a pert megelőző eljárás

2 A Senaatti-kiinteistöt 1998 márciusában meghívásos pályázati eljárás keretében az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* és a *Virallinen lehti*ben (a *Finn Köztársaság Hivatalos Lapjában*) ajánlati felhívást tett közzé olyan építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződésre, amelynek tárgya Turku regionális igazgatása épületeinek felújítása és átépítési munkálatai voltak (a továbbiakban: első ajánlati felhívás).

3 E szerződést tételekre osztották, amelyek egyedi értéke 1 millió és 22 millió FIM között mozgott. Az ajánlatok egy tételre, több tételre, vagy valamennyi tételre vonatkozhattak. E tételek egyike volt a közétkeztetési felszerelés szállítása és üzembe helyezése az említett közigazgatási szerv éttermének konyhája számára.

4 A felek ellentétes álláspontot képviselnek abban a kérdésben, hogy a pályázati eljárás e szakaszában az ajánlatkérőhöz benyújtásra került-e erre a tételre ajánlat vagy sem. A Finn Köztársaság szerint egyetlen ajánlat érkezett a Kopal Markkinointi Oy nevű társaságtól, míg a Bizottság ezt vitatja.

5 Az ajánlatkérő 2000 elején közvetlenül megkeresett négy vállalkozást, és ajánlattételre hívta fel őket a közétkeztetési felszerelés szállítása és üzembe helyezése tárgyában.

6 Az ajánlatkérő 2000. február 14-i levelében arról értesítette a levél címzettjeit, hogy a beérkezett ajánlatokban szereplő túlzottan magas árak miatt úgy döntött, hogy mindegyiket elutasítja. A Finn Köztársaság és a Bizottság nem értenek egyet abban a kérdésben, hogy az említett levelet valamennyi vállalkozásnak megküldték-e, amely az első ajánlati felhívás keretében ajánlatot nyújtott be a közétkeztetési felszerelés szállítására és üzembe helyezésére.

7 Ugyanebben a levélben az ajánlatkérő azt is közli, hogy megbízta a Turku regionális igazgatásának éttermét bérlő Amica Ravintolat Oy nevű társaságot, hogy az említett hatóság költségére legfeljebb 1 050 000 FIM összeg erejéig szerezze be a közétkeztetési felszerelést, és felhívja az említett levél címzettjeit, hogy ajánlataikat közvetlenül e társasághoz nyújtsák be.

8 Az Amica Ravintolat Oy végül a Hackman-Metos Oy nevű társaságtól vásárolta meg a szóban forgó felszerelést.

9 A Senaatti-kiinteistöt által az eljárás szabályosságával kapcsolatban benyújtott panasz alapján a Bizottság 2002. július 17-i levelében felszólította a Finn Köztársaságot, hogy e levél kézhezvételétől számított két hónapon belül nyújtsa be észrevételeit.

10 A finn hatóságok az említett felszólító levélre a 2002. szeptember 3-i levelükben válaszoltak.

11 Mivel úgy ítélte meg, hogy a Finn Köztársaság nem teljesítette az EK 28. cikkből eredő kötelezettségeit, a Bizottság 2002. december 19-én indokolással ellátott véleményt küldött a Finn Köztársaságnak, amelyben felszólította, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket a véleményben foglaltaknak az értesítéstől számított két hónapon belül történő teljesítésére.

12 A finn hatóságok 2003. február 12-i levelükben vitatták a Bizottság által terhükre rótt kötelezettségszegést, és előadták, hogy a jelen ügyben mind az EK 28. cikket, mind a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét betartották, valamint az átláthatóság ebből eredő kötelezettségét teljesítették.

13 Minthogy úgy ítélte meg, hogy a finn hatóságok magyarázatai nem kielégítők, a Bizottság a jelen kereset benyújtása mellett döntött.

14 A Bíróság elnöke 2004. október 14-i végzésében engedélyezte a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Holland Királyság számára a Finn Köztársaság kérelmeit támogató beavatkozást.

A kereset elfogadhatóságáról

15 A Finn Köztársaság előadja, hogy a Bizottság keresete elfogadhatatlan.

16 E tagállam szerint ugyanis az indokolással ellátott véleményben szereplő kifogások nem egyeznek meg a keresetlevélben szereplő kifogásokkal. Így megítélése szerint az említett véleményben a Bizottság azt közölte, hogy az ajánlatkérőnek megfelelő nyilvánosságot kellett volna biztosítania, és a terhére rótt kötelezettségszegés abból ered, hogy Turku regionális igazgatása éttermének bérlője az említett hatóság meghatalmazottjaként szerződést kötött a közétkeztetési felszerelés szállítására, míg a Bizottság keresetlevelében úgy érvel, hogy az ajánlatkérőnek ajánlati felhívást kellett volna közzétennie, és a kötelezettségszegés abból ered, hogy az első ajánlati felhívás sikertelen volt, és ezt követően a szóban forgó szerződést nem tették közzé ajánlati felhívás formájában.

17 A Finn Köztársaság szerint a Bizottság ily módon kiterjesztette a jogvita tárgyát, amelyet a pert megelőző eljárás keretében meghatározott.

18 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy még ha igaz is, hogy az EK 226. cikk alapján benyújtott kereset tárgyát behatárolja az e rendelkezésben előírt pert megelőző eljárás, amelynek következtében a Bizottság indokolással ellátott véleményét és a keresetet ugyanazokra a kifogásokra kell alapítani, e követelmény nem terjedhet odáig, hogy azokat minden esetben egyformán kelljen megfogalmazni,

amennyiben a jogvita tárgyát nem terjesztették ki, vagy nem változtatták meg, hanem azt éppen ellenkezőleg, leszűkítették (a C-229/00. sz., Bizottság kontra Finnország ügyben 2003. június 12-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-5727. o.] 44. pontja, a C-433/03. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2005. július 14-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-6985. o.] 28. pontja és a C-150/04. sz., Bizottság kontra Dánia ügyben 2007. január 30-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-01163. o.). Így tehát a Bizottság a keresetlevelében részletesen kifejtheti eredeti kifogásait, feltéve hogy a jogvita tárgyát nem módosítja (a C-67/99. sz., Bizottság kontra Írország ügyben 2001. szeptember 11-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-5757. o.] 23. pontja, a C-328/02. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2004. október 12-én hozott ítélet [az EBHT-ban nem tették közzé] 32. pontja és a C-494/01. sz., Bizottság kontra Írország ügyben 2005. április 26-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-3331. o.] 38. pontja).

19 Márpedig meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a Bizottság a 2002. december 19-i indokolással ellátott véleményében meghatározott jogvita tárgyát nem terjesztette ki, nem változtatta meg, és nem is szűkítette le.

20 Ugyanis az indokolással ellátott vélemény megállapításainak és a bizottsági keresetnek a szövegéből is kitűnik, amelyek megfogalmazása csaknem egyező, hogy azok ugyanazokon a kifogásokon alapulnak, de az is nyilvánvaló, hogy a Bizottság csak pontosítja az indokolással ellátott véleményében először felhozott kifogást azáltal, hogy a keresetlevelében előadja, hogy az ajánlatkérőnek ajánlati felhívást kellett volna közzétennie, azaz megfelelő nyilvánosságot kellett volna biztosítania a Turku regionális igazgatása javára szolgáló közétkeztetési felszerelés szállítására vonatkozó szerződés tekintetében.

21 Mindazonáltal a Bíróság hivatalból vizsgálhatja, hogy a tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset benyújtásához az EK 226. cikkben előírt feltételek

fennállnak-e (a C-362/90. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1992. március 31-én hozott ítélet [EBHT 1992., I-2353. o.] 8. pontja, a C-439/99. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2002. január 15-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-2353. o.] 8. pontja, és a C-98/04. sz., Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben 2006. május 4-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-4003. o.] 16. pontja).

22 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság eljárási szabályzata 38. cikke 1. §-ának c) pontjából és az azzal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az eljárást megindító keresetlevélnek meg kell jelölnie a jogvita tárgyát, és tartalmaznia kell a jogalapok rövid ismertetését, illetve annak kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy az alperes elő tudja készíteni védekezését, valamint a Bíróság gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Mindebből következik, hogy a kereset alapjául szolgáló alapvető ténybeli és jogi elemeknek magából a keresetlevél szövegéből kell koherens és érthető módon következniük (a C-178/00. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2003. január 9-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-303. o.] 6. pontja, a C-55/03. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2004. október 14-én hozott ítélet [az EBHT-ban nem tették közzé] 23. pontja és a C-199/03. sz., Bizottság kontra Írország ügyben 2005. szeptember 15-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-8027. o.] 50. pontja), és a keresetlevélben a kérelmeket egyértelműen kell megfogalmazni, nehogy a Bíróság a határozatában túlterjeszkedjen a kereseti kérelmen, vagy ne határozzon valamely kifogás tekintetében (a C-296/01. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2003. november 20-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-13909. o.] 121. pontja és a C-255/04. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2006. június 15-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-5251. o.] 24. pontja).

23 Márpedig a jelen ügyben a Bizottság keresetlevele nem felel meg e követelményeknek.

24 A Bizottság keresetében annak megállapítását kéri, hogy a Finn Köztársaság – mivel a Senaatti-kiinteistöt közétkeztetési felszerelés beszerzése során megsértette az EK-

Szerződés alapvető rendelkezéseit, különösen a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, amely magában foglalja az átláthatóság kötelezettségét – nem teljesítette az EK 28. cikkből eredő kötelezettségeit.

25 Így tehát, amint azt indítványának 45. pontjában a főtanácsnok is kifejtette, abban a formában, ahogyan megfogalmazták őket, a keresetlevélben szereplő kérelmek félreérthetők, és nem teszik lehetővé, hogy egyértelműen és pontosan meg lehessen állapítani azt, hogy mit is ró a Bizottság a Finn Köztársaság terhére, mivel e kérelmek egyidejűleg vonatkoznak az EK 28. cikkre, a Szerződés alapvető rendelkezéseire, a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvére, valamint az átláthatóság kötelezettségére.

26 Másfelől még ha feltételezzük is, hogy a Bizottság keresetének tárgya annak megállapítása, hogy megsértették az EK 28. cikket, sem a keresetlevélben szereplő kérelmek, sem a keresetlevél szövege nem jelöli meg egyértelműen és pontosan, hogy a jelen ügyben mi is az az intézkedés, amely behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozásnak vagy azzal azonos hatású intézkedésnek minősül az említett cikk értelmében.

27 A Bizottság ugyanis csak az ajánlatkérőnek a „közétkeztetési felszerelés beszerzése során" tanúsított magatartását kifogásolja.

28 Továbbá a Bizottság az eljárás során egyáltalán nem tudta koherens és érthető módon bemutatni azokat a ténybeli elemeket, amelyek a keresete alátámasztására felhozott kifogásait indokolják.

29 Így tehát a Bizottság a keresetlevelében nem fejti ki pontosan álláspontját az első ajánlati felhívásról, és csak azt említi, hogy „az első ajánlati felhívás sikertelen volt".

30 E tekintetben sem a keresetlevél szövege alapján, sem a Bíróság által a tárgyaláson feltett kérdésekre adott bizottsági válaszok alapján nem lehet bizonyossággal megállapítani, hogy az említett ajánlati felhívás keretében benyújtottak-e ajánlatot az ajánlatkérőhöz a közétkeztetési felszerelés szállítása és üzembe helyezése tárgyában, vagy sem.

31 Hasonlóképpen a Bizottság válaszában azt állítja, anélkül azonban, hogy bizonyítaná, hogy egyrészről az ajánlattevő vállalkozások közül legalább az egyik nem szerepelt azon négy vállalkozás között, amelyeket az ajánlatkérő 2000-ben megkeresett, másrészről a közétkeztetési felszerelés szállítása és üzembe helyezésére vonatkozó tétel, amely az első ajánlati felhívás keretében meghirdetett szerződés részét képezte, nem ugyanarra a tárgyra irányult, mint az a szerződés, amelynek tekintetében a megkeresésekre ugyanebben az évben sor került.

32 E feltételek mellett nem áll elegendő adat a Bíróság rendelkezésére ahhoz, hogy pontosan meg tudja állapítani a Finn Köztársaságnak felrótt közösségi jogsértés mértékét, és meg tudja vizsgálni a Bizottság által felhozott kötelezettségszegés fennállását (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben hozott ítélet 18. pontját).

33 Következésképpen a keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A költségekről

34 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Bizottságot, mivel az általa benyújtott kereset elfogadhatatlan, a Finn Köztársaság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) A keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.

2) Az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások